

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 41.

Fjerde Sessions anden Samling.

15de Mode.

Løvedagen d. 2. April.

(Forts.)

Marineministeren (forts.): Det er imidlertid ganske vist, at det ikke paa nogen Maade har været Ministeriets Hensigt, med dette Forbehold at binde disse Pensionister til fremtidig at vedblive at være Embedsmænd; det vilde være en Modsigelse, det vilde være Noget, som ikke stemmede med Tro og Love, Noget, som Ministeriet paa ingen Maade kan vedkjende sig; Meningen har været, at man dengang, da Krigen stod for Døren, og da det var aabenbart, at man behøvede en heel Deel Arbeidere, har forbeholdt sig at bruge disse Herrer saalænge, som disse Forhold varede. Men det er jo ogsaa aabenbart, at, naar det er et bestemt Embede, maa der ogsaa normeres en Gage dertil. Hvis altsaa denne Embedsmand for det nye Arbejde, eller for det Arbejde, han nu fremtidig skal paatage sig, kun skal have 100 Rbd. Tillæg, saa kan det gjerne hende sig, at han siger: Nei, saa vil jeg hellere tage min Pension og arbejde for mig selv. Følgen deraf vil altsaa være, at man maa ansætte en Anden, som da saaer 900 Rbd., altsaa en Udgift for Staten af 1700 Rbd., istedetfor de foreslaaede 1200 Rbd. Jeg skal henstille til Thingets nærmere Overveielse, hvorvidt det maatte være hensigtsmæssigt.

Med Hensyn til det andet Endringsforslag, at Lægeposten ved Akademiet skal bortfalde ved Vacance, da har jeg aldeles Intet derimod at indvende. Det er fuldkomment overeensstemmende med Ministeriets egen Anskuelse.

Med Hensyn til det tredie Endringsforslag, som angaaer Equipagemestrene, skal jeg

tillade mig at give følgende Oplysninger. De to Equipagemestere staae i en aldeles abnorm Stilling. Ved allerhøieste Resolution af, om jeg ikke feiler, 20de Februar 1842 — i 1842 var det i alt Fald — blev det bestemt, at faste Officerer, Officerer, der ere udenfor Detallen, skulde, naar de dengang selv vilde vælge at blive staaende i deres Poster, og naar Admiralitetet dengang, altsaa nu Ministeriet, maatte finde sig foranlediget til at lade dem blive staaende, avancere i Gage og Emolumenter i Lighed med deres Eftermand, indtil Commandeurer inclusive. Dette have disse Herrer gjort; de have naturligtviis, da de stode i yngre Klasser, været noget bedre lønede end ifølge den Stilling, de vare i; men de ere nu komne i den Stilling, at de ere slettere lønede, de have ikke Gage og Emolumenter i Lighed med deres Eftermand, og de have et meget strengere Arbejde, som er af den Natur, at det med deres fremrykkede Alder bliver strengere og strengere. Ved allerhøieste Resolution af 15de August 1848 blev det normeret nogle Bestemmelser for de faste Poster, og det blev da bestemt, at Equipagemestrene skulde have en saadan Gage, som dengang blev normeret, og at de ikke kunde komme videre; derpaa støtter det sig, at disse Herrer virkelig ere blevne i den Stilling, de ere, og ikke have faaet et saadant Tillæg, som de ellers aabenbart vilde være berettigede til, og som der da ikke kunde være Spørgsmaal om at nægte dem. Men jeg skal hertil føie, at disse to Officerer dengang stode som de allerældste Commandeurencapitainer og avancerede kort Tid efter ind i Commandeurklassen, og om det end efter Lovens Bogstav ikke kan siges, at de ere berettigede, saa er det vist, at der ligger noget temmelig Ubilligt i, at man ikke idetmindste